

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 267 din 25.03.2020

Dosar nr: 785/2019

Petiția nr: 6827/12.11.2019

Petenta:

Reclamată: Casa Sectoriala de Pensii a M.A I

Obiect: neacordare grad profesional in functie de vechimea realizata in structurile M.A I

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petenta

1.

Numele și domiciliul reclamată

2. **Casa Sectoriala de Pensii a M.A I, cu sediul in Bucuresti, str. George Georgescu, nr.3, sector 4**

II. Obiect și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petenta reclamă nerespectarea OUG nr.53/2018 pentru modificarea si completarea Legii nr.360/2002 privind Statutul Politistului in sensul neacordare grad profesional in functie de vechimea realizata in structurile M.A I.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare.

5. Părțile au fost citate pentru data de 17.01.2020 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD), cu invocarea din oficiu a excepției de neкомпetența a CNCD privind interpretarea si aplicarea legilor.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

6. Prin petiția înregistrată la CNCD cu nr. 6827/12.11.2019, petenta reclamă nerespectarea OUG nr.53/2018 pentru modificarea si completarea Legii nr.360/2002 privind Statutul Politistului in sensul neacordare grad profesional in functie de vechimea realizata in structurile M.A I.

Petenta arata că, prin art 5 al OUG 53/2018, art 21 al legii nr.360/2002 a fost modificat dupa

cum urmeaza:

„(1) Absolventului cu diplomă de licență al unui program de studii de ordine și siguranță publică, respectiv drept, organizat la forma de învățământ cu frecvență în cadrul Academiei de Poliție «Alexandru Ioan Cuza» a Ministerului Afacerilor Interne i se acordă gradul profesional de subinspector de poliție și este încadrat ca debutant pe o perioadă de stagiul de 12 luni.

(2) Absolventului școlii de formare a agenților de poliție i se acordă gradul profesional de agent de poliție și este încadrat ca debutant pe o perioadă de stagiul de 6 luni.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și absolventului pregătit pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne la alte instituții de învățământ.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), absolventului Institutului Medico-Militar i se echivalează gradul militar cu gradul profesional, în condițiile art. 73 alin. (1) și (2), și este încadrat într-o funcție specifică corespunzătoare gradului profesional deținut.

(5) Polițistului care intră în corpul ofițerilor de poliție în condițiile art. 9 alin. (2) și absolventului cu diplomă de licență al unui program de studii organizat la forma de învățământ cu frecvență redusă în cadrul Academiei de Poliție «Alexandru Ioan Cuza» a Ministerului Afacerilor Interne i se acordă gradul profesional în funcție de vechimea în structurile Ministerului Afacerilor Interne, astfel:

a) sub 5 ani - subinspector de poliție;

b) între 5 și 10 ani - inspector de poliție;

c) peste 10 ani - inspector principal de poliție.”

7. Petenta sustine ca modificarea legislativa trebuia sa conduca la clarificarea unor situatii conflictuale fara a da nastere altora, or in realitate s-au oprodus diferentieri in cadrul aceleiasi categorii de lucratori, unora fiindu-le valorificata vechimea in structurile MAI, altora nu. Petenta se considera discriminata in raport cu alti colegi avand aceeasi vechime in structurile MAI, dat fiind ca un agent d epolitie cu peste 10 ani vechime, care a trecut in corpul ofiterilor in anul 2017 (cazul petentei), beneficiaza de gradul de subinspector de politie, in schimb, un agent cu aceeasi vechime trecut in corpul ofiterilor dupa data intrarii in vigoare a modificarii legislative, beneficiaza de gradul de inspector principal de politie, motiv pentru care petenta solicita acordarea gradului profesional in functie de vechimea realizata in structurile MAI la momentul intrarii in vigoare a modificarii legislative (02.07.2018), astfel incat sa poata beneficia de drepturi egale in rapoort cu aceeasi categorie de lucratori.

Sușinerile reclamatei

8. Prin punctul de vedere depus cu adresa nr.375/21.01.2020, reclamata solicita admiterea excepției de necompetență a CNCD privind interpretarea legilor, opinand ca examinarea solutiilor legislative alese de catre legiuitor, precum si conformitatea acestora in concordanta cu principiul egalitatii statuat in Constitutia Romaniei revine in mod exclusiv Curtii Constitutionale.

Totodată, reclamata arată că petenta nu face dovada faptului ca a fost supusa vreunei forme de discriminare sau de tratament injust in sensul prevazut de art.14 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului, intrucat nu a prezentat o imprejurare din care sa reiasa ca alte persoane aflate in situatii similare sau comparabile beneficiaza de un tratament preferential.

V. Motivele de fapt și de drept

9. Colegiul director reține faptul că petenta reclamă nerespectarea OUG nr.53/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr.360/2002 privind Statutul Politistului în sensul neacordării gradului profesional în funcție de vechimea realizată în structurile M.A I.

10. Pe rolul Tribunalului Cluj Napoca - Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale se află dosarul nr. 2554/3/2019*, având ca obiect: litigiu privind funcționarii publici statutar, cu termen în data de 07.04.2020.

11. De asemenea, Colegiul director în procedura de deliberare a sesizării, invocă Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale stabilește următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]». Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul

actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative”.

Având în vedere aceste aspecte, Colegiul nu se poate pronunța prin hotărâre privind obiectul cauzei, însă poate emite un **punct de vedere**, conform prevederilor art.18 alin.1) al O.G. nr. 137/2000, care prevede: *„Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative administrative care contravin principiului nediscriminării”*, astfel:

PUNCT DE VEDERE

12. O.G. nr. 137/2000, prin art. 2 alin. 1, definește discriminarea prin următoarele: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau

efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. ”

13. În conformitate cu jurisprudența CED~ discriminare atunci când se induc distincții, acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”.

14. CEDO a apreciat, prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991; Hoffman împotriva Austriei, 23 iunie 1993, Spadea și Scalabrino împotriva Italiei, 28 septembrie 1995, Stubbings și alții împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996).

15. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

16. În orice caz supus analizei Colegiului director în ceea ce privește posibila încălcare a principiului egalității, acesta analizează dacă în cazul semnalat se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare.

17. Astfel, pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform, art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

18. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit din cauza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

19. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

20. Suntem în prezența încălcării principiului plății egale pentru muncă de valoare egală,

parte a dreptului la nediscriminare prevăzut art. 16 alin. (1) coroborat cu art. 41 în Constituția României. Dreptul la muncă cuprinde principiul plății egale pentru muncă de valoare egală.

21. În analiza obiectului prezentat în speța de față, Colegiul director constată că justificarea obiectivă a modificărilor aduse Statutului polițistului este aceea de a recompensa polițiștii care au avut raporturi de serviciu cu reclamata, anterior neexistând această posibilitate, de valorificare a vechimii realizată în profesie, indiferent de activitatea prestată.

22. De aici, Colegiul director constată că modificările aduse au efecte discriminatorii în sistem, creând un tratament diferențiat pentru situații comparabile, persoane care acced la corpul ofițerilor, încadrate înainte sau după intrarea în vigoare a prevederilor legale.

23. Criteriul introdus este inegal, discriminatoriu, dezavantajând ofițerii care au fost încadrați înainte de modificările legislative, nerespectând egalitatea în activitatea economică și în materie de angajare și profesie. Subsecvent, efectele discriminatorii se produc asupra drepturilor economice, la un salariu egal pentru muncă egală, la o remunerație echitabilă.

24. Deși, în esență, se află în situații comparabile, analogice, prin introducerea modificărilor prevederilor legale, cei încadrați anterior sunt dezavantajați atât în obținerea drepturilor salariale, cât și la momentul promovării în gradul profesional din structurile Ministerul Afacerilor de Interne.

25. Față de considerentele de mai sus, Colegiul director recomandă ca pe viitor să se mențină recunoașterea criteriilor de performanță, de recunoaștere a meritelor și valorificarea vechimii, dar să se corecteze diferențierea discriminatorie.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială invocată în procedura de deliberare a dosarului, de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege, conform Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale.

Colegiul director, va emite un punct de vedere cu privire la obiectul petiției..

2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților:

a).

b). Casa Sectoriala de Pensii a M.A I, cu sediul in Bucuresti, str. George Georgescu, nr.3, sector 4.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului

administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată online în data de 27.03.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DINCĂ ILIE – Membru, GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, POPA CLAUDIA – SORINA - Membru, SANDU VERONICA TATIANA - Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 03.05.2020

Redactată și motivată: L.G. și M.M

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.